

nogen som helst Ret til at udtale sig om Holdbarheden af de Forsøg, der iværksættes dels af praktisk, dels af teoretisk uddannede Folk, og som i alle Tilfælde godkendes af de af Staten ansatte Konsulenter; det tvivler jeg noget om. Og naar det ærede Medlem saa til sidst anbefaler at nedsætte en lille sagkyndig Kommission til Undersøgelse af disse Forhold, kan jeg heller ikke der følge det ærede Medlem, fordi jeg har den Fornemmelse, at vi i Virkeligheden har Kommissioner nok. Vi trænger absolut ikke til nogen paa dette Omraade.

Vilhelm Rasmussen: Jeg synes nok, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (Westergaard) i Betragtning af den Maade, hvorpaa han selv polemiserer, var noget for ømfindtlig, naar det ærede Medlem var vred over... (*Westergaard:* Jeg var ikke vred). Saa lod det ærede Medlem, som om han var vred, fordi jeg havde sagt: „Hvis der har været anstillet Forsøg“. Der laa deri ikke fra min Side nogen Tvivl om, at der har været afholdt Forsøg; det er jo kun en Sprogbrug, som vi alle sammen betjener os af.

Jeg forstaar ikke denne Skræk for en videnskabelig Kommission og heller ikke den Skræk, man i det hele taget har for videnskabelige Forsøg. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) vil jeg takke for Historien om Forkarlen, som jeg synes var en lille opmuntrende Episode i disse for øvrigt alvorlige Forhandlinger. Det ærede Medlem talte, som om der overhovedet ikke i dansk Landbrug var den allerringeste Forstaaelse af videnskabelig Vejlednings Betydning. Hvorfor i Alverden har vi da Landbohøjskolen? Hvorfor er vi alle sammen i alle Partier med til at bevilge store Summer til Landbohøjskolen, som af alle Mennesker anses for en videnskabelig Institution til Fremme af det danske Landbrug? Hvorfor har danske Landbrugere Konsulenter — jeg gaar ud fra, at det er videnskabelige Konsulenter og ikke blot nogle, man spørger, fordi man skal have nogen at spørge? Alle Mennesker ved jo, at det danske Landbrug er saa fremragende, som det er, netop fordi det har forenet de to Principper, Andelsvirksomheden og den videnskabelige Ledelse i de praktiske Foretagender. Det betyder selvfølgelig ingenlunde, at enhver Forvalter, der har læst en Bog, er Videnskabsmand; han kan desuagtet være en meget stor Klodrian. Men det betyder heller ikke, at enhver Landmand er forpligtet til slavisk at følge de

Anvisninger, der gives fra Landbohøjskolen. Nej, det betyder, at der gives tilforladelige Anvisninger, saa sikre, som de kan skaffes, og saa bliver det enhver Landbrugers egen Sag med den personlige økonomiske Risiko at benytte de givne Anvisninger. I den Forstand mener jeg rigtignok, at det danske Landbrug har været vel tjent med at have faaet videnskabelige, teoretiske Anvisninger og vil være vel stillet med yderligere i Fremtiden at lægge Vægt paa en teoretisk videnskabelig Vejledning. Det skulde interessere mig, om der findes nogen Repræsentant i dette høje Ting, specielt for Landbrugerne, der vil underkende Rigtigheden af denne Tankegang.

N. C. Jensen: Dersom det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), da han før talte om Nedsættelse af en lille videnskabelig Kommission, havde holdt sig til det, han nu sagde, vilde jeg ikke have gjort Indsigelse. (*Vilhelm Rasmussen:* Det skulde De heller ikke have gjort). Jo, det skulde jeg netop, for det ærede Medlem talte, synes jeg, som den blinde om Farverne. Jeg kan forsikre, at der ikke er en Husmand, Gaardmand eller i det hele nogen Landmand i dette Land, som ikke ved, at vi har en Landbohøjskole, hvor der anstilles Forsøg, og Landbrugsskoler, der anstiller Forsøg, og at vi har Konsulenter, der er rede til at hjælpe enhver, som vil have anstillet Forsøg, og dette har hjulpet baade Gaardmænd og Husmænd til Fremme af deres Arbejde, ogsaa af Kartoffeldyrkningen paa Heden. Det har hjulpet, netop fordi det har faaet sat et System i Gang, hvor det praktiske Arbejde kom til at udfolde sig paa naturlig Maade. Derved er det sket, at Mænd som Anton Sørensen, Hørbo, og mange andre har kunnet dyrke Kartoffler, som de har. De har netop forstaaet at arbejde sammen med den videnskabelige Indsigt, som Landbohøjskolen, Landbrugsskolerne og Konsulenterne har kunnet meddele. Men hvad vil skal med en lille videnskabelig Kommission, som jeg tænker mig, at f. Eks. det ærede Medlem skulde staa i Spidsen for, ved jeg ikke. Jeg synes, det er saa komplet meningsløst. Jeg mindes, at jeg for nogle Aar siden har haft en lille Debat med en socialdemokratisk Videnskabsmand paa Landbrugets og Hedeopdyrkningens Omraade, og han mente, at man skulde vogte sig for at bryde Alen, for den var et godt, fast Grundlag at have. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at det netop var Hedebrugets store Kunst at